

τιον, ἄτ' οὐ γενομένης πολλῆς ἐν τῷ Πόντῳ διατριβῆς.
(4) Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι καὶ ἐκπλέοντες καὶ εἰσπλέοντες δῆλοί
εἰσιν, οἱ δὲ τριχάται μόνοι εἰσπλέοντες μὲν ἀλίσκονται, ἐκ-
πλέοντες δ' οὐχ ὁρῶνται, ἄλλὰ καὶ ὅταν ληφθῇ τις περὶ
5 Βυζάντιον, οἱ ἀλιεῖς τὰ δίκτυα περικαθαίρουσι διὰ τὸ μὴ
εἰωθέναι ἐκπλεῖν. Αἵτιον δ' ὅτι οὗτοι μόνοι ἀναπλέουσιν εἰς
τὸν Ἰστρὸν, εἴθ' ἡ σχίζεται, καταπλέουσιν εἰς τὸν Αὔδριαν.
Σημεῖον δὲ, ἐκεῖ γὰρ συμβαίνει τούγαντίον· εἰσπλέοντες μὲν
γὰρ οὐχ ἀλίσκονται εἰς τὸν Αὔδριαν, ἐκπλέοντες δ' ἀλίσκον-
10 ται. (5) Εἰσπλέουσι δ' οἱ θύννοι, ἐπὶ δεξιᾷ ἔχόμενοι τῆς
γῆς· ἐκπλέουσι δ' ἐπ' ἀριστερά· τοῦτο δέ φασι τινες ποιεῖν
ὅτι τῷ δεξιῷ ὁδῷτερον ὁρῶσι, φύσει οὐκ ὁξὺ βλέποντες. Τὴν
μὲν οὖν ἡμέραν οἱ ῥυάδες κομίζονται, τὴν δὲ γύντα ἡσυχά-
ζουσι καὶ νέμονται, ἐὰν μὴ σελήνη ἦ· τότε δὲ κομίζονται
15 καὶ οὐχ ἡσυχάζουσιν. Λέγουσι δέ τινες τῶν περὶ τὴν Θάλατ-
ταν ὡς ὅταν τροπαὶ χειμεριναὶ γίνωνται, οὐκέτι κινοῦνται,
ἄλλ' ἡσυχάζουσιν, ὅπου ἂν τύχωσι καταληφθέντες, μέχρι
ἰσημερίας. (6) Οἱ μὲν οὖν κολίαι εἰσπλέοντες ἀλίσκονται,
ἐξιόντες δ' ἦτον· ἄριστοι δ' εἰσὶν ἐν τῇ Προποντίδι πρὸ
20 τοῦ τίκτειν. Οἱ δ' ἄλλοι ῥυάδες ἐξιόντες ἐκ τοῦ Πόντου ἀλί-
σκονται μᾶλλον καὶ ἄριστοι τότε εἰσὶν· ὅταν δὲ εἰσπλέωσιν,
ἐγγύτατα τοῦ Αἴγιαλοῦ πιστατοι ἀλίσκονται· ὅσῳ δ' ἀνω-
τέρω, δεὶ λεπτότεροι. Πολλάκις δὲ καὶ ὅταν πνεῦμα ἀντι-
κόψῃ νότιον ἐκπλέουσι τοῖς κολίαις καὶ τοῖς σκόρμοροις, κάτω
25 ἀλίσκονται μᾶλλον ἢ περὶ Βυζάντιον. Τοὺς μὲν οὖν ἐκτοπι-
σμοὺς τοῦτον ποιοῦνται τὸν τρόπον.

22. Chez Bk. αἰγαλοῦ, comme simple substantif.